

Йосип Стритар
Прилеп

По пладне прилеп на земята падна
и невестулка сграбчи го. Той каза:
– Ох, имай милост, не си кръвожадна!
– Не може, стария закон ще спазя:
обичам птици!... – Ала ти грешиш!
Нищожна мишка съм, не птица, виж!
– Е, мишке, щом е тъй, бъди ми здрава! –
смили се тя и пусна го. Тогава
се спусна върху него чапла хищна:
Уплашен, писна в поза неподвижна: –
Ох, чапло, имай милост в този час!
– Защо? Със мишките се храня аз!
– Не мишка, аз съм птица като тебе,
но слаба, ден и нощ смъртта ме дебне,
затуй видът ми и на мишка мяза.
– От мен да мине! – чаплата му каза...
Днес мишка, утре птица – с хитрост ти
най-лесно се измъкваш от беди.

КРАЙ

© Иван Коларов, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4006>]